

Iz malega raste veliko.

Pod hribcem studenček izvira,
Izkoplje si jarek globok,
In čudo — iz malega vira
Nastane mogočen potok.

In dalje in dalje hiteva,
Ne da bi si kaj odpočil,
Še tema dobrave odeva,
Že v daljno se reko je zliil.

Ob veslo se ribič upira,
Po reki se dalje pelja.
Tam v veletok voda se zbira,
Po reki vanj ribič vesla.

Že morska se širi gladina,
Sopiha po nji parobrod,
Studenčka je tu domovina,
V njo vodil ga daljni je pot.

— c —.

48. Sirota.

Moderato assai.

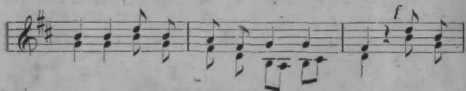
P. Angelik Hribar.

1.	O ka - ko si sre - čen ti!	Bla - že-
2.	Ni ga, da me rad i - má,	K se - bi
3.	Svet je ve - lik, jaz sem sam!	Kje so
4.	Oh, kaj vse bi sto - ril rad!	Rad po

1. na te - kó ti le - ta, Ma - ter i - maš in o -
2. kli - če me o - tro - ka; Kruh mi da - je tu - ja
3. ma - ti, kje mi o - če? Sol - ze kli - če - jo jih
4. na - gih bi ko - le - nih Ro - mal po ste - zah pe -

1. če - ta, Jaz sem tu - jec med ljud - mi; jaz sem
2. ro - ka, Ka - kor se be - ra - ču dá; ka - kor
3. vro - če, V sanjah jih sa - mo i - mam; v sanjah
4. šče - nih, Da bi vi - del jih en - krat; da bi

1. tu - jec med ljud - mi.
2. se be - ra - ču dá.
3. jih sa - mo i - mam.
4. vi - del jih en - krat.

Jož. Stritar.

Pred sejmom.

Tonček vpraša mamico:
 „Ne dobim li nožička,
 Lepega, rudečega,
 Z vrstico pripetega?“

„Bodeš dobil nožek lep,
 Tudi konja, ki ima rep;
 Piskal bodeš, rezal les,
 Če boš potlej priden res!“

Zorán.

